

INDEMNITET, inddämmitét, f. 3. Skadeslöshet.

INDIENNE, änggdia'nn, s. 3. (fr.) Kattun med tryckta eller målade figurer.

INDIFFERENT, änggdifferänngt, a. 1. (fr. ord af lat. *Indifferens*) Likgiltigt, liknöjd.

INDIFFERENTISM, ---rännti'ssm, m. 3. Likgiltighet i fråga om religion, filosofi eller politik.

INDIFFERENTIST, ---rännti'sst, m. 3. En, som hyllar indifferentismen.

INDIGENAT, inddijenät, n. 3. eller

INDIGENATSRÄTT, m. sing. (på latin: *Jus indigenatus*, af lat. *Indigena*, infödning) Inbegreppet af de rättigheter, som tillkomma de infödda medlemmarna af ett samhälle. Infödslo rätt, Hemfödslo rätt.

INDIGESTION, inddijästschón, f. 3. (lat. *Indigestio*) 1) Dålig matsmältning. — 2) Samling af osmälta ämnen i magen.

INDIGNATION, inddignatschón, f. 3. Harm, förtrytelse, ovilja.

INDIGO, i'ndigo, m. sing. 1) Blått färgämne, som fås af bladen och stjelkarna på åtskilliga arter af Indigoplantan i Ost- och Westindien. — 2) Se följ. ord. — *Ss. I-blått, -färg, -kyp.*

INDIGOPLANTA, f. 1. Ett växtslägte, inhemskt i tropikländerna, innehållande flera arter, dels buskar, dels träd. Indigofera. Flera af dessa arter innehålla i stjelkar och blad det bekanta färgämnet Indigo.

INDIKA, i'ndi'ka, v. a. 1. Omgifva med diken. — *Indikande*, n. 4. o. *Indikning*, f. 2.

INDIKATIV, inddikati'v, m. 3. (gram.) Det modus af ett verb, hvilket utmärker handlingen såsom viss, bestämd, verklig.

INDIREKT, inddirä'ckt, a. 1. Ej rätt fram; som sker genom omvägar; medelbar; förtäckt.

INDISKRET, änggdisskrä', a. 1. 1) Som ej vet att tala och tiga i rätten tid. — 2) Som ej vet att tiga med en hemlighet, oförtegen, pladderande. — 3) Oförsigtig, obetänksam, oklok.

INDISPENSABEL, inddisspännsåb'l, a. 2. Oeftergiftig.

INDISPOSITION, ----tschón, f. 3. 1) Opasslighet. — 2) Dåligt lynne.

INDISPUTABEL, ---täb'l, a. 2. Obestridlig, ostridig.

INDIVID, inddivi'd, m. 3. (af lat. *Individuum*, något som ej kan delas) 1) En enda viss person. — 2) Enskilt föremål, exemplar. Säges om djur.

INDIVIDUALISERA, v. a. 1. Betrakta, framställa enskilt för sig. — *Individualiserande*, n. 4. o. *Individualisering*, f. 2.

INDIVIDUALITET, -----ét, f. 3. 1) Egenskapen att vara en individ. — 2) Personliga egenskaper, egendomligt skaplynne, egendomlig natur.

INDIVIDUEL, ----ä'll, a. 2. Som tillhör, har afseende på en person, ett föremål, såsom individer betraktade: personlig, egendomlig.

INDOLENS, --lä'nns, f. 3. Bekymmerlöshet, sorglöshet, lojhet.

INDOLENT, --lä'nnt, a. 1. Bekymmerlös, sorglös, loj.

INDRAGA, v. a. 3. (böjes som *Draga*) 1) Draga till det inre af ett rum, ett ställe. *I vagnen i vagnshuset*. — 2) Draga inåt. *I segel*, taga in dem. — 3) Insupa genom andedragten; inandas. *I genom näsan*. — 4) (fig.) a) Införa. *I någon i ett sällskap*, i någon viss afsigt och utan dess vilja der införa honom. *I någon i en sak*, göra, att någon inblandas deruti. — b) Uppsäga till

återbetalning, inkassera. *I penningar*, som man har utestående. — c) *I till kronan* ell. blott *i*, döma förbrutet till kronan. *I ens gods*. — d) Inskränka, minska, afkorta. *I sina utgifter*. *I en del af ens lön*. — e) Anbefalla upphörandet af något. *I ett embete*, en syssla, en lön. *I en tidning*. — För allä bem. säges äfv. *Draga i'n*. — V. n. Intåga, inträda, inflytta. — Vanligare *Draga i'n*.

INDRAGANDE, n. 4. Handlingen, då något indrages (för alla bem.).

INDRAGEN, a. 2. neutr. — *et.* (egentl. part. pass. af *Indraga*) *I lefnad*. *I-et lefnadssätt*, afskildt ifrån umgänge och sällskaper, ensligt och sparsamt.

INDRAGENHET, f. 3. Afsöndring ifrån sällskapslivet. *Lefva i i*.

INDRAGET, adv. *Lefva i*, föra ett indraget lefnadssätt (se *Indragen*).

INDRAGNING, f. 2. Handlingen, då något indrages (för alla bem. af verbet *Indraga*). *I af ett gods*. *Ett embetes*, en sysslas *i*. *I af ett tidningsblad*.

INDRAGNINGSMAKT, f. sing. (hist.) Rättigheten att, utan föregående dom och ransaking, indraga en tidning, då den ansågs vådlig för allmän säkerhet, m. m.

INDRICKA, v. a. 3. (böjes som *Dricka*) (fig.) Suga in i sig.

INDRIFVA, v. a. 3. (böjes som *Drifva*) 1) Drifva till det inre af ett rum, ett ställe. *I boskapen i fähuset*. — 2) Medelst slag med klubba, hammare o. s. v. göra, att något intränger i ett föremål. *I en kil*, en klot. — 3) Uppbära något, som skall betalas. *I penningar*, skatter, fordringar. — För bem. 1 o. 2 säges äfv. *Drifva i'n*. — *Indrifvande*, n. 4. o. *Indrifning*, f. 2.

INDRIFVARE, m. 3. (föga brukl.) En, som indriver skatter eller fordringar.

INDRYPA, v. a. 3. (böjes som *Drypa*) Låta ett flytande ämne droppvis falla i något, t. ex. i ett sår. — Äfv. *Drypa i'n*. — *Indrypande*, n. 4. o. *Indrypning*, f. 2.

INDRÄGT, c. 3. (föga brukl.) Se *Afkastning*.

INDRÄGTIG, a. 2. Som ger god inkomst, vinst, lön. *En i syssla*, rörelse. *Ett i-et yrke*. — *Syn*. Vinstgifvande, Löande, Lukrativ.

INDRÄGTIGHET, f. 3. Egenskapen att vara indrägtig.

INDRÄNKA, v. a. 2. Låta något helt och hållet genomträngas af ett flytande ämne. — *Indränkande*, n. 4. o. *Indränkning*, f. 2.

INDUKTION, indducktschón, f. 3. (log.) Slut-sats ifrån det enskilda till det allmänna eller ifrån delarna till det hela.

INDUSTRI, inddustri', f. 3. 1) Idoghet, flit och omtanka. — 2) Konstflit, näringsflit.

INDUSTRIEL, ----ä'll, a. 2. Som tillhör, har afseende på näringsfliten eller derifrån härledes.

INDUSTRIIDKARE, --stri'i'dd--, m. 3. Näringsidkare.

INDUSTRIIDDARE, m. 3. En, som lever af skicklighet i skålmstycken.

INDUSTRIÖS, a. 2. Idog.

INDÄMMA, v. a. 2. Genom dam ell. dammar instänga. — Äfv. *Dämna i'n*. — *Indämmande*, n. 4. o. *Indämning*, f. 2.

INEGAL, innegäl, a. 2. Ojäm, olika.

INELFVOR, i'nnä'llvårr, f. 1. pl. (ford. *Inniflor*) De inre kroppsdelar af en människa ell. ett djur, som befinna sig i bröstet ell. underlifvet. [Inälfvor.]